

Informacja o działalności Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zamościu za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2005 roku

I. Zagadnienia ogólne

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zamościu stanowią ustawa z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2001r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Tekst jedn. z 2005r., Dz. U. Nr 8, poz.60 ze zm.). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości miejscowej samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz.1925), powiaty: biłgorajski, hrubieszowski, janowski, tomaszowski i zamojski wraz z gminami objętymi tym obszarem oraz miasto na prawach powiatu - Zamość.

Kolegium orzeka w składach trzyosobowych i jest związane wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

II. Obsada kadrowa Kolegium

A. Kolegium składa się z 19 członków: 5 etatowych i 14 pozaetatowych.

Ilość członków etatowych posiadających wykształcenie:		
wyższe prawnicze:	wyższe administracyjne:	
5		

Ilość członków pozaetatowych posiadających wykształcenie:		
wyższe prawnicze:	wyższe administracyjne:	wyższe inne:
9	2	geodezyjne: 1
		ekonomiczne: 1
		filozoficzne: 1

W 2005 roku nie było zmian w składzie Kolegium.

B. Biuro Kolegium składa się z 4 osób.

III. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zamościu mieści się w budynku Delegatury Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Zamościu przy ulicy Partyzantów 3 w pomieszczeniach udostępnionych przez Wojewodę.

Stan wyposażenia Kolegium w sprzęt biurowy i elektroniczny jest dobry.

IV. Statystyka spraw

A. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją - **1714**

- w tym spraw:

1) pozostałych z roku poprzedzającego okres objęty informacją - **85**

2) wpływ spraw w roku objętym informacją - **1629**

3) odwołania od decyzji marszałka województwa - **-**

B. Rodzaje spraw ujętych w ewidencji w roku objętym informacją:

1. Liczba spraw administracyjnych - **1325**

Lp.	Określenie rodzaju sprawy	Ilość spraw
1.	objętych proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej (dot. podatków i opłat lokalnych, podatku rolnego, leśnego, opłaty skarbowej itd.)	172
2.	działalności gospodarczej	7
3.	zagospodarowania przestrzennego	170
4.	pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych	594
5.	dodatków mieszkaniowych	52
6.	gospodarki nieruchomościami, w tym: - scalenia	90
		4
7.	ochrony środowiska i ochrony przyrody	24
8.	odpadów	3
9.	prawa wodnego	16
10.	rolnictwa i leśnictwa	3
11.	zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych	29
12.	ruchu drogowego	37
13.	dróg publicznych	33
14.	dostępu do informacji publicznej	11
15.	egzekucji administracyjnej	3
16.	wyznaczenie organu do załatwiania spraw podatkowych	62
17.	inne pozostałe	19

2. Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - **18**

3. Sprawy nie podlegające rozstrzygnięciu w trybie decyzji lub postanowień, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Kpa - **371**

V. Liczba rozstrzygnięć administracyjnych Kolegium

A. Liczba spraw rozstrzygniętych ogółem w roku objętym informacją - 1257

B. Liczba spraw pozostałych do rozstrzygnięcia na koniec roku - 68

C. Sposób rozstrzygnięcia:

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Ilość spraw												
1.	<p>sprawy rozstrzygnięte w formie decyzji i postanowień w sposób pozwalający na ocenę prawidłowości orzeczenia organu I instancji</p> <p>w tym:</p> <table border="1"> <tr> <td>- decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej)</td> <td>504</td> </tr> <tr> <td>- decyzje zmieniające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Ordynacji podatkowej)</td> <td>143</td> </tr> <tr> <td>- decyzje uchylające decyzje organu I instancji w całości i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia, jeżeli decyzja I instancji została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247 Ordynacji podatkowej (art. 233 § 1 pkt 2b Ordynacji podatkowej)</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>- decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Ordynacji podatkowej)</td> <td>326</td> </tr> <tr> <td>- decyzje odmawiające stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych (art. 156-158 Kpa oraz art.247-251 Ordynacji podatkowej)</td> <td>40</td> </tr> <tr> <td>- decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156-158 Kpa oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)</td> <td>46</td> </tr> </table>	- decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej)	504	- decyzje zmieniające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Ordynacji podatkowej)	143	- decyzje uchylające decyzje organu I instancji w całości i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia, jeżeli decyzja I instancji została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247 Ordynacji podatkowej (art. 233 § 1 pkt 2b Ordynacji podatkowej)	-	- decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Ordynacji podatkowej)	326	- decyzje odmawiające stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych (art. 156-158 Kpa oraz art.247-251 Ordynacji podatkowej)	40	- decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156-158 Kpa oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)	46	1059
- decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej)	504													
- decyzje zmieniające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Ordynacji podatkowej)	143													
- decyzje uchylające decyzje organu I instancji w całości i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia, jeżeli decyzja I instancji została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247 Ordynacji podatkowej (art. 233 § 1 pkt 2b Ordynacji podatkowej)	-													
- decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Ordynacji podatkowej)	326													
- decyzje odmawiające stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych (art. 156-158 Kpa oraz art.247-251 Ordynacji podatkowej)	40													
- decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156-158 Kpa oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)	46													
2.	<p>Sprawy rozstrzygnięte w inny sposób, w tym:</p> <table border="1"> <tr> <td>- stwierdzenie niedopuszczalności odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania (art. 134 Kpa oraz art. 228 Ordynacji podatkowej)</td> <td>35</td> </tr> <tr> <td>- zawieszenie postępowania (art. 97 i 98 Kpa oraz art. 201 i 204 Ordynacji podatkowej)</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>- umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej)</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>- odmowa wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art.242 § 3 Ordynacji podatkowej)</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>- odmowa wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art.249 § 3 Ordynacji podatkowej)</td> <td>13</td> </tr> </table>	- stwierdzenie niedopuszczalności odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania (art. 134 Kpa oraz art. 228 Ordynacji podatkowej)	35	- zawieszenie postępowania (art. 97 i 98 Kpa oraz art. 201 i 204 Ordynacji podatkowej)	4	- umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej)	5	- odmowa wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art.242 § 3 Ordynacji podatkowej)	3	- odmowa wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art.249 § 3 Ordynacji podatkowej)	13	167		
- stwierdzenie niedopuszczalności odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania (art. 134 Kpa oraz art. 228 Ordynacji podatkowej)	35													
- zawieszenie postępowania (art. 97 i 98 Kpa oraz art. 201 i 204 Ordynacji podatkowej)	4													
- umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej)	5													
- odmowa wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art.242 § 3 Ordynacji podatkowej)	3													
- odmowa wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 Kpa oraz art.249 § 3 Ordynacji podatkowej)	13													

	- decyzje wydane po wznowieniu postępowania, tj. odmawiające uchylecia decyzji, uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 151 Kpa oraz art. 245 Ordynacji podatkowej)	3	
	- sprawy rozstrzygnięte w inny sposób (wyznaczenie organu właściwego do załatwienia sprawy, przekazanie według właściwości)	104	
3.	postanowienia wydane w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu w tym:		31
	uznające zażalenie za uzasadnione	12	

VI. Liczba orzeczeń w sprawie opłat za użytkowanie wieczyste, ogółem -

18

A. Charakterystyka orzeczeń:

Lp.	Sposób załatwienia wniosków	Ilość spraw
1.	oddalenie wniosku	7
2.	ustalenie wypowiedzenia za uzasadnione w mniejszej wysokości i ustalenie opłaty	-
3.	ugoda	6
4.	stwierdzenie uchybienia terminu do złożenia wniosku	-
5.	umorzenie postępowania	-
6.	stwierdzenie bezpodstawności (nieskuteczności) wypowiedzenia	-

B. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń Kolegium -

1

C. Liczba spraw pozostałych do rozstrzygnięcia przez Kolegium -

5

VII. Liczba decyzji i postanowień Kolegium zaskarżonych w roku objętym informacją do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, ogółem 124
/wpływ spraw do SKO w 2005r. objętych Repertorium - 1258/

- wskaźnik zaskarżalności w stosunku do ogólnej liczby podjętych rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu 9,86%

VIII. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, ogółem -

IX. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 38 ust. 2 ustawy o WSA, ogółem 2

X. Liczba spraw rozpoznanych w roku objętym informacją przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, ogółem /* 115

A. Rozstrzygnięcia Sądu dotyczące skarg na decyzje (postanowienia) Kolegium:

Lp.	Sposób załatwienia skarg	Ilość spraw
1.	odrzucenie skargi	38
2.	oddalenie skargi	54
3.	uchylenie decyzji lub postanowienia	12
4.	stwierdzenie nieważności decyzji lub postanowienia	7
5.	stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji lub postanowienia	-
6.	umorzenie postępowania	4

B. Rozstrzygnięcia Sądu dotyczące skarg na bezczynność Kolegium:

Lp.	Sposób załatwienia skarg	Ilość spraw
1.	odrzucenie skargi	-
2.	oddalenie skargi	-
3.	zobowiązanie do dokonania czynności, wydania aktu	-
4.	umorzenie postępowania	-

/* w tym punkcie ujęte zostały łącznie wszystkie skargi rozpatrzone przez NSA w roku objętym informacją, bez względu na to, kiedy skarga została złożona do Sądu.

XI. Liczba spraw w postępowaniu kasacyjnym przed Naczelnym Sądem Administracyjnym

A. Liczba skarg kasacyjnych wniesionych ogółem w 2005r. - **20**

w tym:
- przez strony - 12
- przez Kolegium - 8

B. Liczba skarg rozpoznanych - **21**

Rozstrzygnięcia Naczelnego Sądu Administracyjnego:

1) Odrzucenie skargi - 3
- w tym skarg wniesionych przez strony - 3
2) Oddalenie skargi - 11
w tym wniesionych:
- przez strony - 7
- przez Kolegium - 4
3) Uwzględnienie skargi - 7
w tym wniesionych:
- przez strony - 1
- przez Kolegium - 6

* W pkt B ujęto liczbę skarg rozpoznanych przez NSA w 2005r. łącznie ze skargami wniesionymi w roku 2004.

XII. Informacje dodatkowe

Liczba wpływających i rozpatrywanych spraw w roku objętym informacją potwierdza notowaną od kilku lat stałą tendencję wzrostową. Liczba spraw administracyjnych w porównaniu do 2004r. wzrosła o 16,8 %. W ujęciu rodzajowym najwyższy wzrost o 50% wystąpił w sprawach pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych. W sposób zauważalny wzrosła również liczba spraw z zakresu zagospodarowania przestrzennego i gospodarki nieruchomościami. Natomiast zmalała liczba spraw podatkowych. W napływie pozostałych rodzajów spraw nie wystąpiły znaczące zmiany.

Główną przyczyną wzrostu liczby spraw z zakresu świadczeń rodzinnych były kolejne zmiany przepisów ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz wejście w życie ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych i zaliczce alimentacyjnej. Miało to wpływ na wzrost liczby świadczeniobiorców i wywoływało liczne wątpliwości interpretacyjne. Jako przykład niestabilności i niedoskonałości prawa należy wymienić trzykrotną w ciągu roku zmianę definicji osoby samotnie wychowującej dziecko, zawartej w art. 3 pkt 17 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Po stwierdzeniu przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z Konstytucją pierwotnej definicji, Sejm zmienił ją przed określoną przez Trybunał datą utraty mocy obowiązującej definicji dotychczasowej, a następnie kolejną ustawą z dnia 19 grudnia 2005r. wprowadził do art. 3 pkt 17a zawierający nową definicję odmienną od definicji wprowadzonej poprzednią zmianą. Z powodu nieuchylenia definicji wprowadzonej po wyroku Trybunału Konstytucyjnego, a przed utratą mocy obowiązującej pierwotnej definicji powstała uzasadniona wątpliwość, którą definicję należy stosować, czy w brzmieniu pkt 17a, czy w brzmieniu nieuchylonego w sposób jednoznaczny pkt 17. Definicja ta ma istotne znaczenie dla ustalenia prawa do świadczeń rodzinnych jak też do ustalenia prawa do zaliczki alimentacyjnej. Wątpliwości interpretacyjne wywołują również przepisy ustawy o systemie oświaty dotyczące pomocy materialnej dla uczniów, zwłaszcza stypendium szkolnego. Przepisy te upoważniają rady gminy do szczegółowego określania zasad i trybu przyznawania stypendiów. W uchwalonych regulaminach występowała duża różnorodność regulacji. Zamieszczano także liczne ograniczenia utrudniające dostęp tych świadczeń. Jako przykład można tu wymienić uzależnianie wypłaty stypendium od przedłożenia dowodów zakupu przedmiotów wyposażenia uczniów. Rozwiązania takie uzasadniane są niepełnym zabezpieczeniem środków finansowych na wypłatę stypendiów. Innym przykładem błędów i luk w przepisach prawa obecnie już usuniętych były przepisy ustawy o drogach publicznych regulujące pobieranie opłat za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń nie związanych z funkcjonowaniem drogi. Wywoływały one wątpliwości czy opłata jest jednorazowa czy też powinna być pobierana corocznie. W czasie gdy przepisy ustawy nie dawały podstaw do pobierania opłaty corocznie, Ministerstwo Infrastruktury uparcie prezentowało w pisemnych interpretacjach stanowisko odmienne, zamiast doprowadzić do szybkiej nowelizacji ustawy. Uczyniło to dopiero po upływie bez mała dwóch lat.

Z powodu nie do końca przemyślanych nowelizacji cel i zamiar ustawodawcy rozmijają się z praktyką. Przykładem są przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które miały uprościć i ułatwić procesy inwestycyjne. Tymczasem z powodu braku planów zagospodarowania przestrzennego w 80% gmin i miast na obszarze właściwości Kolegium, zamiast zmaleć, wzrosła liczba spraw z zakresu zagospodarowania przestrzennego. Zawarty w ustawie wymóg uzgodnień decyzji o ustaleniu warunków

zabudowy z innymi organami w trybie art. 106 Kpa, to jest w formie postanowienia na które przysługuje zażalenie, niepotrzebnie wydłuża czas wydania takiej decyzji. Organy wydające decyzje i organy uzgadniające nie zawsze stosują się do wymogów ustawy. Zwiększa to ryzyko zaskarżenia postanowień i wadliwie wydanych decyzji z powodu braku lub wadliwości postanowienia uzgadniającego, nawet w sytuacjach, gdy uzgodnienie decyzji niczego do sprawy nie wnosi.

Dowodem pozytywnego wpływu stabilności prawa na liczbę odwołań od decyzji administracyjnych jest stabilny poziom wpływu spraw w pozostałych rodzajach a nawet spadek liczby spraw z zakresu podatków i opłat lokalnych.

Mimo wyżej wspomnianych trudności interpretacyjnych w roku 2005 wzrósł stopień poprawności rozstrzygnięć organów pierwszej instancji. W rozpatrywanych przez Kolegium sprawach wzrosła do 47,6 % liczba decyzji utrzymywanych w mocy. Procentowo zmniejszyła się liczba spraw, w których Kolegium uchylając decyzję pierwszoinstancyjną ze względu na nie wyjaśnienie przez organ pierwszej instancji stanu faktycznego przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia. Wzrosła natomiast liczba spraw, w których Kolegium uchylając decyzję organu pierwszej instancji orzekło co do istoty sprawy. Zmniejszenie liczby spraw przekazywanych do ponownego rozpatrzenia a wzrost liczby spraw, w których Kolegium mogło orzec co do istoty sprawy wskazuje na większą staranność organów pierwszej instancji w zbieraniu materiału dowodowego.

W świetle wyżej opisanych wskaźników dotyczących rodzajów rozstrzygnięć należy uznać, że w dalszym ciągu główną przyczyną uchylecia decyzji pierwszoinstancyjnych jest niepełne wyjaśnienie stanu faktycznego, a w znacznie mniejszym stopniu błędy w stosowaniu przepisów prawa. Wskaźnik decyzji reformatoryjnych Kolegium nie przekracza 15% rozstrzygnięć w rozpatrywanych sprawach.

W 2005r. zmniejszył się wskaźnik zaskarżalności decyzji Kolegium do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 12,78 % do 9,86 %. Mimo to należy go uznać za nadal wysoki. Skargi dotyczą głównie odmowy przyznania świadczeń rodzinnych i świadczeń z pomocy społecznej, odmowy umorzenia zaległości podatkowych oraz spraw z zakresu zagospodarowania przestrzennego.

Źródłem skarg na decyzje w sprawach świadczeń z pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych jest rozmijanie się dość surowych ustawowych kryteriów przyznawania świadczeń z oczekiwaniami wnioskodawców, często bezpodstawnie rozbudzonymi w mediach i wynikającym stąd postaw roszczeniowych.

Wprowadzenie realnych wpisów od wnoszonych skarg wpłynęło na wzrost liczby skarg odrzuconych z powodu nieuiszczenia wpisu. W roku 2005 Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił 38% skarg, na ogół dotyczących błahych spraw, których rozstrzygnięcie nie ma istotnego znaczenia dla strony skarżącej. Dwuletnie doświadczenia funkcjonowania dwuinstancyjnego sądownictwa administracyjnego potwierdza skuteczność przyjętych rozwiązań dla zapewnienia obywatelom prawa do sądowej oceny aktów administracyjnych i szybszego niż w latach ubiegłych rozpatrzenia sprawy przez Sąd. Nie potwierdziły się obawy o nadmierne wydłużenie postępowania administracyjnego. Zachowanie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego obok dwuinstancyjnego postępowania sądowniczoadministracyjnego wywiera pozytywny wpływ na działanie organów administracji zarówno w zakresie poprawności orzecznictwa, jak i szybkości postępowania. Mimo znaczącego wzrostu liczby spraw spowodowanego głównie rozszerzeniem zakresu świadczeń na rzecz obywateli (świadczenia rodzinne, pomoc materialna dla uczniów) nie ucierpiała terminowość załatwiania spraw. Nastąpił tylko nieznaczny wzrost liczby zażaleń na beczynność organów pierwszej instancji, z których ponad 50% okazało się nieuzasadnionych. W roku objętym informacją, podobnie jak w latach ubiegłych nie było skarg na beczynność Kolegium.

Na tle doświadczeń 2005r. można wnosić, iż organy administracji samorządowej prawidłowo realizują zadania w zakresie rozstrzygania indywidualnych spraw, wzrasta poprawność orzecznictwa. Sprzyja to podnoszeniu zaufania do organów państwa i zabezpiecza w dostatecznym stopniu przestrzeganie praw obywatelskich na styku z administracją publiczną.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego

Stanisław Majewski

